

Csiszér Tamás: Emlékek illata

Édes, meleg sütemény
illata járja át
a belvárosi bérház
házmester lakását.

Mama süt a konyhában
jó szokása szerint,
míg Papa a kanapén
újságjába tekint.

Két kis fiú unoka
labdát rúg a grundon.
Reggel óta kint vannak,
az nekik az otthon.

Mama kiszól: Gyerekek,
elkészült a süti!
Gyertek gyorsan befelé,
mert Papa megeszi!

Dehogy enné meg Papa
unokái elől.
Inkább alvást tettetne,
nincs kétség efelől.

Még csak egy gólt – jön a hang
a kisebb gyerektől.
Hiába, a foci szent,
független időtől.

Mire megjön a két srác,
kishúguk már eszi.
Noha forró a falat,
tele szájjal teszi.

Leülnek az asztalhoz,
tömik be nagy svunggal.
Tejet isznak e mellé,
élve szokásukkal.

Meg se köszönik neki,
hogyan ennyit vesződött.
Mama mégis mosolyog,
szeretettel főzött.

Mi voltunk a kedvencek.
Mindig volt ideje,
hogyan minden finomsággal
tömjön minket tele.

Gyakran eszembe jut még
illata a nyárnak,
mikor mi, az unokák
ott voltunk Mamának.

Azóta már felnőttünk.
Mamáék elmentek.
De maradtak utánuk
illatok, emlékek.

Tudom, sosem fogom már
érezni ugyanazt.
Hiába is sütök én,
a hatás elmarad.

Így is van ez rendjén tán.
Érzést kölcsön kaptuk.
Továbbadni nekik kell,
kik jönnek utánunk.

Illatokkal megmarad,
a gyerekkor íze,
és ha néha előjön,
édes lesz felszíne.